

ters tidligere undersøgelser, diagnoser og behandlinger til den behandelende læge på det behandelende sygehus til brug for behandling af patienten på sygehuset. Samtykket skal gives til den læge, der modtager oplysningerne. Der er tale om den samme type af oplysninger, som vil kunne indhentes efter den foreslåede § 42 a, stk. 1.

Bestemmelsen i § 197 giver alene adgang til, at en læge kan indhente oplysningerne. Den giver ikke mulighed for, at sygeplejersker eller jordemødre kan indhente oplysninger efter bestemmelsen, uanset om disse foretager behandling i forhold til patienten.

Efter den foreslåede § 42 a, stk. 1, kan såvel læger som sygeplejersker og jordemødre, der i forbindelse med behandling af patienter har behov for helbredsoplysninger m.v., indhente oplysninger. § 197 overflødiggøres derfor af den foreslåede § 42 a.

Det foreslås derfor, at den særlige bestemmelse i sundhedslovens § 197 ophæves. Indhentningen af oplysningerne vil herefter være omfattet af den foreslåede § 42 a, stk. 1.

4.2. Lovforslagets indhold

Med det formål at styrke behandlingskvaliteten, patientsikkerheden og effektiviteten i sundhedsvæsenet tilvejebringer lovforslaget en hjemmel til, at læger, sygeplejersker og jordemødre i forbindelse med aktuell behandling af en patient har en direkte adgang til at indhenté helbredsoplysninger m.v. fra elektroniske systemer. Patienten kan frabede sig, at læger, sygeplejersker eller jordemødre indhenter helbredsoplysningerne m.v. Hvis patienten frabeder sig, at der indhentes helbredsoplysninger m.v., skal patienten informeres om de mulige konsekvenser af den manglende indhentning af oplysninger. Indhentning af helbredsoplysninger m.v. i strid med bestemmelsen og uberettiget videregivelse eller udnyttelse af de indhentede oplysninger m.v. foreslås strafbelagt. Som konsekvens af lovforslaget ophæves endvidere sundhedslovens § 197 og § 267. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 4.2.1.

Endvidere præciseres visse af de nuværende bestemmelser i sundhedsloven om videregivelse af helbredsoplysninger m.v., herunder i forbindelse med videregivelse med samtykke til brug for behandlingen af andre patienter end den, oplysningerne vedrører. Desuden ensartes oplysningspligtsreglerne i sundhedsloven og persondataloven.

Bestemmelsen vedrørende sygehuslægenes mulighed for at sende udskrivningsbreve til patientens alment praktiserende læge udvides med henblik på kvalitetssikring af patientbehandlingen således at syge-

huslægerne fremover får mulighed for at sende et udskrivningsbrev til en praktiserende speciallæge, der har henvist patienten til sygehusbehandling. Der ind sættes endvidere med henblik på kvalitetssikring af patientbehandlingen en bestemmelse, der giver læger, der er ansat på privatejet sygehus, klinik m.v., adgang til at sende et udskrivningsbrev til patientens alment praktiserende læge, og den speciallæge, der har henvist patienten til behandling, når behandlingen er ydet efter aftale med et regionsråd eller en kommunalbestyrelse i henhold til loven. Endvidere får den alment praktiserende læge og den læge, som havde en, nu af død, patient i behandling samme adgang som pårørende til oplysninger om patientens sygdomsforløb, dødsårsag og døds måde med henblik på læring og sammenhæng i arbejdet mellem primær og sekundær sektor.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 4.2.5. og 4.2.6.

4.2.1. Indhentningsreglen

4.2.1.1. Indhentning af helbredsoplysninger m.v. i elektroniske systemer

Der er i den foreslåede § 42 a fastsat regler om, hvornår læger, sygeplejersker og jordemødre kan indhente oplysninger om helbredsoplysninger m.v. i elektroniske systemer.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 13, og de specielle bemærkninger.

Efter den foreslåede § 42 a, stk. 1, kan en læge, sygeplejerske eller jordemoder ved opslag i elektroniske systemer i fornødent omfang indhente oplysninger om en patients helbredsforhold, øvrige rent private forhold og andre fortrolige oplysninger, når det er nødvendigt i forbindelse med aktuell behandling af patienten.

Den foreslåede adgang til uden patientens samtykke at indhente oplysninger i forbindelse med aktuell behandling omhandler situationer, hvor patienter må antages at finde det naturligt – og ofte ligefrem forventer – at lægen, sygeplejersken eller jordemoderen genbruger de oplysninger fra patientens tidligere kontakter med sundhedsvæsenet, som er nødvendige for at kunne give den bedst mulige behandling.

Patienten kan efter § 42 a, stk. 4, til enhver tid frabede sig, at der indhentes sådanne oplysninger. Patienten skal informeres om sin ret hertil.

Bestemmelsen tager således fuldt ud hensyn til patientens retssikkerhed og selvbestemmelsesret. Samtidig sikres, at tilvejebringelsen af de fornødne oplysninger om patienten kan ske direkte, hurtigt og smidigt.